

открито. Разбирамъ, ако се откриеше нѣкое ново обстоятелство, което не съществува при прѣдварителното дирение, то въ такъвъ случай, не може да се откаже.

Втората половина на члена гласи, че даже когато се уважи исканieto на защитата, съдътъ може да го приеме, но само съ условие да прѣдостави на другата страна поне единъ день за да може да се приготви за състезание.

Г-да съдии, азъ ще прочета чл. 630-й за да бѣде моя отговоръ пълень на заявлението на г-на защитника.

Чл. 630-й гласи: „Прѣдсѣдателя на съда е длъженъ да дава на всѣкой подеждимъ всевъзможни законни сръдства за оправданне“. Законни сръдства за защита сж ония, които буквально сж изложени въ закона, и когато защитника на подеждимия не постъпи съгласно съ закона, въ това отношение, сръдствата на защитата не сж законни и не могатъ да се приематъ.

Защ. Марковъ: Ако знаяхъ, че ще прѣдизвикамъ толкова дълги дебати по този въпросъ, нѣмаше да го повдигамъ. Г-нъ прокурора противорѣчи самъ на себе си. Законодателя е далъ право на подеждимия, ако даже съдътъ му откаже, да вземе свидѣтеля въ единъ файтонъ и да го доведе. Тукъ нѣма нужда отъ споръ. Да отидемъ сега въ полевата процедура. Чл. 1008-й казва така: „Въ случай, че съда откаже да повика свидѣлитѣ указани отъ участвуващитѣ въ дѣлото лица, то тѣзи послѣднитѣ, ако желаятъ да повикатъ тѣзи свидѣтели за своя смѣтка, сж длъжни да прѣдставятъ на съда въ сжщото заседание, въ което имъ е било отказано“. Постановлението на този членъ е тълкувано ясно, щото нѣма нужда отъ никакъвъ споръ. За това, повторно покорно прося отъ името на Петръ Македонски, да се допусне да се повика свидѣтеля съ призовка отъ съдътъ. Ако съдътъ намира, че не може да се уважи моето искание, слѣдъ како изслушамъ опрѣдѣленieto, ще се погрижж да го доведж самъ, съгласно 1008-та статия отъ Военно Сждебния Законъ.

Г-да съдии! Г-нъ прокурора е длъженъ да покаже деня, часа и минутата, въ която конспиратора е искалъ да убива, а не да казва прѣзъ лѣтото на 90 или 91.

Прѣдсѣд.: (Прѣкъсва го). Мисля че се отдалечаваме отъ въпроса. Ако г-нъ прокурора бѣше турялъ деня, въ който се констатира ходението му, ний щѣхме да се постараетъ да доказваме, че въ него день е билъ на друго мѣсто. Но понеже